

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Ek/204/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123220796
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123220796.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E. F., práv. zast.: JUDr. Valéria Vassová, advokátka, so sídlom Pribinova 2, 075 01 Trebišov, IČO: 31 993 991, o vymoženie 305,23 EUR s príslušenstvom, vedenú súdnym exekútorom: JUDr. Boris Gerbery, so sídlom exekútorského úradu Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 35 512 881, pod sp. zn. 48EX 61/23, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/204/2023 zo dňa 29.06.2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/204/2023 zo dňa 29.06.2023 zamietal.

II. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/204/2023 zo dňa 29.06.2023 vo výške 29,96 EUR.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa opätovným návrhom na vykonanie exekúcie zo 30.01.2023 domáhal od povinného vymoženiu 305,23 EUR s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. 978/06/15, ktorý dňa 17.12.2015 vydal Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. (ďalej len „exekučný titul“). Exekučný titul sa stal právoplatným dňa 26.05.2016 a vykonateľným dňa 31.05.2016.

2. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu poveril dňa 02.02.2023 vykonaním exekúcie súdnym exekútorom: JUDr. Boris Gerbery, so sídlom exekútorského úradu Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 35 512 881, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 48EX 61/23.

3. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/204/2023 zo dňa 29.06.2023, súd konajúc vyšším súdnym úradníkom, návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 01.04.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (výrok I.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému vo výške 59,92 EUR (výrok II.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník okrem iného uviedol, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 20.02.2022 a návrh na zastavenie exekúcie podal dňa 16.03.2023, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Povinný bol toho názoru, že sú tu dôvody pre zastavenie daného exekučného konania a pre zamietnutie návrhu, pretože exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľných zmluvných podmienok má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom predmetný exekučný titul nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu, a preto nie je vykonateľný. Povinný bol presvedčený, že je povinnosťou exekučného súdu

skúmať exekučný titul. Povinný uviedol, že rozhodcovská doložka uvedená v spotrebiteľskej zmluve medzi stranami tohto exekučného konania spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa, t. j. v neprospech povinnej osoby. Ide o nerovný, nevyvážený vzťah, pričom takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. V danom prípade, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodoval arbitrážny súd. Táto je neprijateľná od samého počiatku. Z toho dôvodu exekučný titul vydaný v rozhodcovskom konaní nemôže byť v danej veci zákonným podkladom na vykonanie tejto exekúcie. Ide o nulitný právny akt, ktorý v tomto exekučnom konaní nie je možné vykonať. Podľa povinného sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto navrhol, aby bola exekúcie zastavená. Vyšší súdny úradník ďalej uviedol, že upovedomením o zastavení starej exekúcie zo dňa 29.11.2021 bola zastavená exekúcia vedená Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 15Er/1530/2016 a súdnym exekútorom: JUDr. Ján Ondáš pod sp. zn. EX 1840/2016. Dňa 25.02.2022 vydal súdny exekútor JUDr. Ján Ondáš oznámenie o ukončení exekúcie, čím došlo k právoplatnému skončeniu starej exekúcie. Následne po právoplatnom skončení starej exekúcie podal oprávnený dňa 30.01.2023 opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Z preloženého upovedomenia o zastavení starej exekúcie mal exekučný súd za preukázané, že v rámci starej exekúcie oprávnený vymohol od povinného sumu 679 EUR. Z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že žalovaný (povinný) bol vyzvaný, aby sa k žalobe žalobcu (oprávneného) vyjadril. Zásielku s výzvou si síce žalovaný (povinný) prevzal, no k žalobe žalobcu (oprávneného) sa nevyjadril. Dňa 10.05.2023 vyzval súd súdneho exekútora JUDr. Jána Ondáša, ktorý viedol starú exekúciu, aby uviedol, či povinný v rámci starej exekúcie EX 1840/2016 podal návrh na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor G. G. H. k výzve súdu uviedol, že povinný nepodal u súdneho exekútora námietku voči exekúcii, resp. návrh na zastavenie exekúcie. Taktiež nebolo doručené súdnemu exekútorovi žiadne rozhodnutie exekučného súdu v predmetnom exekučnom konaní o zastavení. Exekučný súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie konštatoval, že povinný v ňom uviedol skutočnosti, ktoré mal namietat prostredníctvom žalobnej odpovede (zásielku s výzvou na vyjadrenie k žalobe si žalovaný (povinný) prevzal, no k žalobe sa nevyjadril), žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku alebo návrhu na zastavenie exekúcie v rámci starej exekúcie, pričom z vyjadrenia súdneho exekútora JUDr. Jána Ondáša vyplýva, že povinný nepodal v rámci starej exekúcie žiadny návrh na zastavenie exekúcie. V tomto exekučnom konaní je však prostredníctvom návrhu na zastavenie exekúcie možné namietat len skutočnosti, ktoré nastali po právoplatnom skončení starej exekúcie vedenej Okresným súdom Trebišov pod sp. zn. 15Er/1530/2016 a súdnym exekútorom: JUDr. Ján Ondáš pod sp. zn. EX 1840/2016. Vyšší súdny úradník na záver dodal, že exekučný titul, na podklade ktorého sa oprávnený domáha od povinného vymoženiu 305,23 EUR s príslušenstvom je ku dňu rozhodovania súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie stále právoplatný a vykonateľný. Exekučný súd dal povinnému do pozornosti ustanovenie § 35 zákona č. 244/2002 Z. z., v zmysle ktorého doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Súd dospel k právnomu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, v dôsledku čoho ho v celom rozsahu zamietol. Súd oprávnenému ako účastníkovi v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie úspešnému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 59,92 EUR.

4. Proti tomuto uzneseniu podal povinný včas sťažnosť, v ktorej uviedol, že vyšší súdny úradník odôvodnil uznesenie tým, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po 15 –dňovej zákonnej lehote. Povinný podal žiadosť o odpustenie zmeškania lehoty z ospravedliteľného dôvodu, ktorý povinný videl v tom, že dňa 20.02.2023, kedy prevzal upovedomenie o začatí predmetnej exekúcie, dostal kolaps. V dôsledku tohto kolapsu sa liečil a boli mu nasadené silné lieky a na základe ich účinkov si neuvedomil plynutie lehoty (priložené lekárske potvrdenie ako dôkaz). Zároveň povinný uviedol, že sú dôvody pre zastavenie exekučného konania a pre zamietnutie návrhu, pretože exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľných zmluvných podmienok má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Predmetný exekučný titul nespĺňa náležitostí podľa osobitného predpisu a preto nie je vykonateľný. Je povinnosťou súdu preskúmať exekučný titul, pričom možnosť skúmať vykonateľnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekúcie vyslovil aj NS SR v rozhodnutí, sp. zn. 3 Cdo 164/1996 a taktiež aj ÚS SR vo svojom rozhodnutí III. ÚS 86/2010. Taktiež rozhodcovská doložka uvedená v spotrebiteľskej zmluve medzi stranami tohto exekučného konania spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, t. j. v neprospech povinného. Ide tak o nerovný, nevyvážený vzťah, pričom takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. V danom prípade, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodoval arbitrážny súd. Táto je neprijateľná od samého počiatku v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho

zákonníka. Z toho dôvodu exekučný titul vydaný v rozhodcovskom konaní nemôže byť zákonným podkladom na vykonanie exekúcie. Ide o nulitný právny akt, ktorý v tomto exekučnom konaní nie je možné vykonať. Povinný je teda toho názoru, že sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti daného exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d Exekučného poriadku. Povinný žiadal zmeniť napadnuté uznesenie a exekúciu zastaviť.

5. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného uviedol, že skutočnosti namietané povinným mal tento možnosť namietat' v rozhodcovskom konaní, čo však nevyužil a svoje námietky v konaní neuplatnil. Povinný bol v základnom konaní nečinný, hoci mal možnosť uplatniť svoje procesné práva podaním žalobnej odpovede (resp. následne žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku) prípadne žiadať ústne prejednanie veci v jeho prítomnosti. Exekučný súd nedisponuje právomocou riešiť okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nepredstavuje ďalší opravný prostriedok proti exekučnému titulu a povinný nemá mať možnosť namietat' skutočnosti, ktoré buď opomenul alebo neuplatnil v základnom konaní. Povinný v sťažnosti požiadal o odpustenie zmeškania 15 – dňovej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie zo zdravotných dôvodov. Podľa § 201 písm. a) Exekučného poriadku: „V exekučnom konaní nemožno odpustiť zmeškание lehôt.“ Žiadosť povinného o odpustenie zmeškania lehoty je preto vzhľadom na citované ustanovenie Exekučného poriadku neprípustná. Povinný vo všeobecnosti tvrdí, že exekučný titul nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a preto nie je vykonateľný. Povinný nešpecifikuje, ktoré náležitosti exekučný titul nespĺňa a preto je jeho tvrdenie nepreskúmateľné a nedôvodné. Podľa tvrdenia povinného „rozhodcovská doložka uvedená v spotrebiteľskej zmluve medzi stranami tohto exekučného konania spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t.j. v neprospech povinnej osoby.“ Ani toto svoje tvrdenie povinný žiadnym spôsobom neodôvodnil a neuviedol, v čom konkrétne spočíva značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (povinného). Oprávnený sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení týkajúcich sa rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva č. 8300055355 zo dňa 24.01.2013 je individuálne uzatvorenou zmluvou a nie rozhodcovskou doložkou uvedenou v spotrebiteľskej zmluve ako nesprávne tvrdí povinný. Oprávnený zdôraznil, že rozhodcovská zmluva nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva z bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou ale nie povinnosťou. Poučenie spotrebiteľa o tom, že rozhodcovskú zmluvu nie je povinný uzavrieť a že táto skutočnosť nebude mať vplyv na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere je významovo jednoznačné a nesporné, zrozumiteľné pre priemerného spotrebiteľa, ktorý si uvedené ustanovenie prečíta. Pri odstúpení od rozhodcovskej zmluvy by bez ohľadu na (ne)súhlas veriteľa došlo k jej zániku a to bez vplyvu na ďalšie trvanie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Povinný teda mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie resp. existenciu (hlavnej) zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným, že vlastným úkonom mohol ovplyvniť vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy a teda aj obsah vzájomného vzťahu s oprávneným. Rozhodcovská zmluva spĺňa preto charakter individuálneho ustanovenia a nemôže byť preto (resp. jej časť) neprijateľnou podmienkou. Súd sa pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie riadne vysporiadal so všetkými namietanými skutočnosťami zo strany povinného. Vzhľadom na uvedené oprávnený považoval rozhodnutie súdu za vecne správne a navrhol, aby súd sťažnosť povinného proti uzneseniu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Zároveň oprávnený navrhol priznať mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,96 Eur za vyjadrenie k sťažnosti povinného.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak a exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a

1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov,
2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory,
3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory,
4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosť povinného, ktorú podal proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorým jej návrh na zastavenie exekúcie zamietol, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Sudca odkazuje na odôvodnenie uznesenia vyššieho súdneho úradníka, ktorý opísal dôvody, pre ktoré zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Súd napriek ustanoveniu § 202 ods. 2 Exekučného poriadku a pre doplnenie odôvodnenia napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka reagujúc na argumenty povinného uvedené v sťažnosti k veci uvádza:

16. Povinný v podanom návrhu na zastavenie argumentoval tým, že

- exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľných zmluvných podmienok má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou
- je povinnosťou súdu preskúmať exekučný titul, pričom možnosť skúmať vykonateľnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekúcie
- rozhodcovská doložka uvedená v spotrebiteľskej zmluve medzi stranami tohto exekučného konania spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, t. j. povinného a je neprijateľná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, následkom čoho exekučný titul je nulitný právny akt.

17. Povinný v podanej sťažnosti v prvom rade žiadal o odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie v 15 dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku). Súd konajúc sudcom s prihliadnutím na § 201 písm. a) Exekučného poriadku uvádza, že v Exekučnom konaní nie je možné za žiadnych okolností zmeškanie lehoty odpustiť. Súd v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise (doručenka preukazujúca doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému a návrh povinného na zastavenie exekúcie) vyšší súdny úradník správne vyhodnotil návrh povinného na zastavenie exekúcie ako návrh podaný podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku (v návrhu podanom po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný uplatniť iba právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty). Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie a odôvodnenia napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka uvádza, že vyšší súdny úradník napriek tomu, že uviedol, že návrh povinného je podaný po zákonnej lehote 15 dní podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, prihliadol na povinným namietané skutočnosti v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a v napadnutom uznesení sa nimi zaoberal.

18. Súd k námietke povinného ohľadom povinnosti súdu preskúmať exekučný titul, pričom možnosť skúmať vykonateľnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekúcie uvádza, že v rámci opätovného posúdenia návrhu povinného na zastavenie exekúcie (rozhodujúc o sťažnosti povinného) a berúc do úvahy spotrebiteľský charakter toho konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, preskúmal ex offo opätovne exekučný titul podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, keď vecné posúdenie otázky, či uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy bolo neprijateľnou podmienkou, spadá do právomoci exekučného súdu (v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 364/2022). Súd však zároveň uvádza, že v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore je zo strany povinného okrem dôvodov podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku možné sa brániť ešte dôvodmi podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, t. j. že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, rozhodcovské rozhodnutie nebolo vydané rozhodcom oprávneným rozhodovať spotrebiteľské spory alebo nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom majúcim povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, a napokon, že rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné. Na strane druhej však nemožno opomenúť § 45 až § 47 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „ZoSRK“) ktoré sa podľa § 73 ods. 1 ZoSRK použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015, ak nie je ustanovené inak. Povinný mal teda možnosť podľa § 45 a nasl. ZoSRK sa žalobou na príslušnom všeobecnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, svoje námietky o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy si uplatniť v rámci sporového (nachádzacieho) súdneho konania, a nie v exekučnom konaní, ktorého cieľom nie je opätovné riešenie sporov, ale nútený výkon práva už priznaný exekučným titulom (v zmysle uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 231/2022). K otázke primeranosti a správnosti vymáhaného nároku priznaného exekučným titulom súd uvádza, že koncepcia materiálneho prieskumu exekučného titulu je zverená do rúk civilných súdov, ktoré k uvedenému pristupujú na základe podanej žaloby o zrušenie rozhodcovského súdu.

19. Exekučným titulom v danej exekučnej veci je rozhodcovský rozsudok sp. zn. 978/06/15, ktorý dňa 17.12.2015 vydal Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. (ďalej len „exekučný titul“), ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 31.05.2016, a z obsahu ktorého vyplýva, že uvedené rozhodnutie nepochybne spĺňa náležitosti v zmysle osobitného zákona, ktorým je ZoSRK, keď v zmysle ustanovenia § 40 ZoSRK obsahuje toto rozhodnutie v rovine jeho formálnych prvkov zákonom vyžadované náležitosti. K materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu súd poznamenáva, že predmetné rozhodnutie obsahuje dostatočnú individualizáciu osoby povinnej i oprávneného, a taktiež presné vymedzenie povinnosti, na splnenie ktorej je povinný týmto rozhodnutím zaviazaný. Vo väzbe na oprávnenie rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodovať, súd dáva do pozornosti, že uvedený rozhodcovský súd - Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. disponuje príslušným licenčným oprávnením na rozhodovanie o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, keď tento rozhodcovský súd je zapísaný v zozname spotrebiteľských rozhodcovských súdov vedených Ministerstvom spravodlivosti SR počnúc dňom 19.03.2015 (webový odkaz https://obcan.justice.sk/infosud-registre/-/isu-registre/reg-detail/srSudS/srSudS_3). Súčasne je nutné uviesť, že uvedený rozhodcovský súd má nepretržite určený status aktívneho spotrebiteľského rozhodcovského súdu, bez akéhokoľvek prerušenia jeho činnosti. Pokiaľ ide o právomoc rozhodcu vo veci konať a rozhodovať, súd opätovne poukazuje na register vedený Ministerstvom spravodlivosti SR, z obsahu ktorého nepochybne vyplýva, že konajúci rozhodca je evidovaný ako rozhodca tohto rozhodcovského súdu, ktorý je pôvodcom exekučného titulu, (číslo povolenia R 013), pričom do zoznamu rozhodcov disponujúcich oprávnením rozhodovať spotrebiteľské rozhodcovské konania bol zapísaný dňa 20.02.2015.

20. Vo vzťahu k ustanoveniu § 53 ods. 3 písm. f) bod 1 Exekučného poriadku, ktoré ukladá súdu zamietnuť návrh oprávneného na vykonanie exekúcie z titulu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nespĺňajúcej podmienky podľa osobitných predpisov (prihliadnúc pritom pri aplikácii princípu efektívnej ochrany spotrebiteľa okrem iného aj § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zároveň, kedy len všeobecná argumentácia povinného (bez ďalšej podrobnej a presnej konkretizácie) smeruje vo vzťahu k absolútnej neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy z dôvodu existencie neprijateľnej zmluvnej podmienky, zakotvujúcej nerovnováhu medzi zmluvnými stranami pravdepodobne v otázke voľby riešenia súdneho sporu, súd uvádza, že v zmysle bodu 2. rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 24.01.2013 nie je uzatvorenie tohto rozhodcovského dojednania podmienkou pre

uzatvorenie revolvingovej zmluvy medzi oprávneným a povinným a teda ani podmienkou poskytnutia úveru vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere. Rovnako je potrebné uviesť, že povinný mal priestor od tejto rozhodcovskej zmluvy odstúpiť, pričom v súlade s bodom 7 bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá doba na zachovanie platného odstúpenia v rozsahu 14 (štrnástich) kalendárnych dní odo dňa podpísania tejto zmluvy. Súd zároveň nemal zo spisu preukázané a dokonca to povinný ani netvrdil, že by z nejakých objektívnych dôvodov nemohol (v prípade ak by tak chcel urobiť) využiť túto lehotu na odstúpenie od zmluvy. V zásade to znamená, že povinný v postavení spotrebiteľa mal dostatočný časový úsek na to, aby nielenže v čase pred uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vyjadril nezáujem o jej podrobenie sa, ale súčasne i po jej podpísaní disponoval oprávnením zakladajúcim mu možnosť od uvedenej zmluvy odstúpiť. Skutočnosť, že povinný tak neučinil, a zároveň, že sa dostal do omeškania so splácaním dlhu, na ktorý sa on sám zaviazal, výsledkom čoho bolo vydanie exekučného titulu, však nemôže v prebiehajúcom exekučnom konaní požívať právnu ochranu, keď súd v tomto štádiu je primárne viazaný vykonateľným exekučným titulom a podmienkami umožňujúcimi mu prieskum rozhodcovských rozhodnutí vydaných v rozhodcovských konaniach v intenciách ustanovenia § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku.

21. Okresný súd pre úplnosť v súvislosti s posudzovaním platnosti rozhodcovskej zmluvy poukazuje aj na závery uznesenia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 106/2023-12 z 21.02.2023, podľa ktorého sú podmienky individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy takéto: ak bola rozhodcovská zmluva uzatvorená ako formálne samostatný dokument a nebola podmienkou uzatvorenia a ani vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere, bola individualizovaná vo vzťahu ku konkrétnemu dlžníkovi, osobitne datovaná a podpísaná a dlžník mal možnosť túto zmluvu neprijat' a nepodpísať. Zároveň ústavný súd zdôraznil, že dlžník mal aj možnosť odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote do 14 dní od jej uzavretia, a preto pri nej nebolo možné identifikovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

22. Súd dáva do pozornosti aj uznesenie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 527/2023-9 zo dňa 11.10.2023 Ústavný súd SR odmietol ústavnú sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 42Ek/333/2021 zo 14.08.2023 (ktorým okresný súd sťažnosť povinného (proti uzneseniu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie) ako nedôvodnú zamietol). Ústavný súd SR v uvedenom uznesení pritom uviedol, že cit. „nad rámec už uvedeného ústavný súd ešte konštatuje, že v právnom názore okresného súdu v napadnutom uznesení nevidí žiadny rozpor s princípom efektívnej ochrany spotrebiteľa. V predmetnom prípade mala sťažovateľka možnosť neuzavrieť rozhodcovskú zmluvu (ktorá bola jednoducho a zrozumiteľne formulovaná) bez toho, aby to ovplyvnilo uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú chcela uzavrieť. Aj keby túto okolnosť nevyhodnotila efektívne v čase podpisov týchto zmlúv, mala k dispozícii dvojtýždňové obdobie, keď si to mohla v pokoji premyslieť a odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy bez uvedenia dôvodu. Táto okolnosť je podľa ústavného súdu dostatočnou zárukou pre spotrebiteľa, aby „zmaril“ dodávateľovi možnosť rozhodcovského konania aj do budúcnosti, a teda ju v tomto kontexte nemožno považovať iba za možnosť „naoko“. Samozrejme, samotný spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom nevznikne v rámci tejto 14-dňovej lehoty, ale práve vypovedaním predmetnej rozhodcovskej zmluvy v tejto lehote spotrebiteľ efektívne zabráni dodávateľovi iniciovať rozhodcovské konanie, resp. spotrebiteľské rozhodcovské konanie kedykoľvek neskôr. Samotná skutková okolnosť iniciovania prípadného sporu zo strany dodávateľa nemôže byť sama osebe považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je pravda, že pre spotrebiteľa by bolo výhodnejšie mať možnosť zastaviť či zrušiť rozhodcovské konanie po jeho iniciovaní zo strany dodávateľa (prípadne až po jeho ukončení, resp. po začatí exekúcie na základe takéhoto rozhodcovského rozsudku), ale účelom efektívnej ochrany spotrebiteľa nie je hľadanie čo najvýhodnejších alternatív pre spotrebiteľa (a čo najnevýhodnejších pre dodávateľa), ale efektívne vyrovnanie prirodzenej nerovnosti vo vzťahu medzi nimi, t. j. zabezpečiť, aby neobsahoval neprijateľné zmluvné podmienky. Inými slovami, vyrovnanie nerovnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom neznamená jej preklopenie v prospech spotrebiteľa, resp. v neprospech dodávateľa (toto by znamenalo pokračovanie nerovnosti iba v opačnom garde, pozn.). V tomto prípade teda podľa ústavného súdu bola okolnosť nepodmieneného podpisu osobitnej zrozumiteľne formulovanej rozhodcovskej zmluvy a následná možnosť vypovedať túto zmluvu v dvojtýždňovej lehote bez uvedenia dôvodu dostatočnou garanciou pre spotrebiteľa pre voľbu súdu, ktorý mal v budúcnosti riešiť prípadný spor medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Takúto zmluvu zároveň nebolo možné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by mala za následok nedostatok právomoci rozhodcovského súdu na prejednanie potenciálneho sporu medzi zmluvnými stranami. Na tom nič nemení ani okolnosť, že išlo o formulárovú zmluvu predloženú dodávateľom. Absolútna väčšina

spotrebiteľských zmlúv (od zmluvy o hypotekárnom úvere po jednoduchú objednávku kníh v e-shope, pozn.) má totiž takúto formu.“

23. Súd záverom uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami oprávneného a povinného, ktoré v tomto štádiu konania nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005).

24. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, že sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Ek/204/2023 zo dňa 29.06.2023 podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol, keď sa stotožnil so záverom vyššieho súdneho úradníka, že nezistil zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. Oprávnený si v rámci vyjadrenia k podanej sťažnosti uplatnil nárok na náhradu trov konania. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieťa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd o sťažnosti povinného proti uzneseniu rozhodol tak, že ju zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním. O trovách konania rozhodol súd tak, že v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal úspešnému oprávnenému voči povinnému nárok na ich náhradu, keďže trovy právneho zastúpenia oprávneného boli po zamietnutí sťažnosti dôvodné, a to za vyjadrenie oprávneného spolu vo výške 29,96 EUR (1x odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 12,45 EUR + 1x režijný paušál za rok 2023 vo výške 12,52 EUR + 20% DPH). Trovy konania, ktoré boli oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).